

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er sandt, at ideen til denne særlov for jugoslaviske krigsfanger og andre oprindelig udgik fra den tidligere statsminister og den tidligere leder af oppositionen sidste sommer, at der dengang var tale om adskillige tusinde, og at man nu må sige, at det er et fattigt bidrag til afhjælpning af de skader, der følger af krigen i Jugoslavien, at vi nu tager 200 krigsfanger her til.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå hr. John Vinthers karakteristik af svaret som overfladisk. Det, mit svar gik på, var en præcis redegørelse for formalia omkring denne sag og en redegørelse for, hvordan og inden for hvilken tidsramme vi har tænkt os at gribe den an.

Til spørgsmålet om, hvor mange det i alt vil blive til – det er et svar til fru Pia Kjærsgaard – bliver der i alt tale om 800, og det gælder så både de tidligere inviterede og de senere. Det er indholdet af det aktstykke, der er gået til Folketingets Finansudvalg.

Til fru Pernille Frahm vil jeg godt sige, at jeg husker godt, at der har været en række udtalelser fra den tidligere statsminister om et meget stort antal krigsfanger, men dem vil jeg ikke begive mig ind i at vurdere baggrunden for. Det, som jeg reelt kan sige, er, at Danmark nu lægger op til, at vi skal tage denne særlige gruppe på 800 nødstedte personer, og at vi jo derudover i det daglige også har modtaget en lang række flygtninge fra det tidligere Jugoslavien. Det er en opgave, som vi skal løse ud fra vores almindelige humanitære indstilling.

John Vinther (KF):

Jeg karakteriserede ministerens første svar som overfladisk, og uanset om ministeren kan lide det eller ej, kommer jeg altså desværre til også at karakterisere den anden besvarelse som overfladisk.

Jeg har stillet et relativt enkelt spørgsmål: Kan ministeren bekræfte, at antallet 200 inklusive familie var aftalt? Jeg skal endnu en gang henlede opmærksomheden på, at der i den betænkning, der er afgivet, udtrykkeligt står, at tallet er inklusive familie. Derfor ryster det mig, når ministeren til Politiken kommer med nogle udtalelser, der tilkendegiver, at det er

den tidligere regering, der er løbet fra en aftale. Det er ikke tilfældet. De nuværende regeringspartier, der dengang var i opposition, var med i aftalen og var med til at skrive betænkningen, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at antallet 200 er inklusive familie.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Når det fremgår af både loven og dens bemærkninger, at der er lagt en procedure for, hvordan man ved yderligere invitationer skal bære sig ad, ligger der naturligvis i det en tilkendegivelse af, at man ikke på forhånd har stillet sig tilfreds med det lille antal, men at man har forventet, at der var en større opgave, som skulle løses senere hen.

John Vinther (KF):

Jeg savner stadig et klart svar på, om ministeren kan bekræfte, at tallet 200 var inklusive familie. Det må være relativt enkelt at besvare med et ja eller et nej.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Sådan som betænkningen er formuleret, var der i første runde tale om 200 inklusive familie, men samtidig var der lagt vægt på, at man besluttede sig til den procedure, der skulle følges ved de næste invitationsrunder. Det er invitationsrunde nr. 2, der nu er lagt op til, og det er om invitationsrunde nr. 2, at der i nærmeste fremtid skal behandles et aktstykke i Finansudvalget.

John Vinther (KF):

Jeg formoder, at ministeren er vel vidende om, at man ved aftalen kom frem til tallet 200, ligesom jeg formoder, at ministeren er enig med mig i, at man senere ved aftale kom frem til et antal på 400; det nåede man dog ikke at realisere på grund af regeringsskiftet.

Det undrer mig altså stadig, at ministeren i Politiken giver udtryk for, at ministerens parti gik ud fra, at der var tale om et væsentlig højere tal, fordi man gik ud fra, at det var eksklusive familie, når man har været med til at skrive en betænkning, hvori det klart og utvetydigt står anført, at det er inklusive familiemedlemmer.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):